

За да си отговорим на горезададения въпрос, когото нарекохме гатанка, ще трябва да си разясним как е станало раждането на Исуса Христа.

То води своето начало с векове по-рано.

Легендата за сътворението на света, собствено това на човека, греха на падението и смъртта му, не сж глупости, не сж фантазия, както обикновено мислят заплеснатите поради нуждите на своя стомах материалисти. Това е едно съчинение пълно с дълбок смисъл и значение.

От веднаж, чрез създаване от Бога, — според легендата — или постепенно, с течение на вековете, според материалистите, — тжй или инак, създадо се е на земята човек. Пак отведнаж или с течение на вековете, пробудило се е съзнание у тази твар за своя живот. Тоз живот му се видел сланък, миг.

Но ето, че се появила смъртта!

Какво велико нещастие за съзналия своя живот човек!..

И у него се заражда мисълта, желанието да не мре, а да живее, защото живота му бил мил, мил, мил! . . .

А това било невъзможно. Защото: той човека, по закон бил роден и по закон умираше.

Но живота, който по закон бил му е даден, толкоз му се виждал добро нещо, щото той замечтал некач си, чрез беззаконие, по някакъв си насилствен начин, да го продължи, да го направи постоянен, нескончаем, вечен.

И в него се появява мисълта да победи смъртта!

Как да стане това беззаконие, това чудо?

Кой и как ще го направи?

И той се спрел на вярата и надеждата, че това беззаконие, това чудо ще се направи сè пак от човек.

И замечтава да роди такъв един син, който да го избави от първородния грех, следствие на който е смъртта, и да го избави от смъртта.

И той, човекът, по-точно, челоуечеството, започва с векове да мисли и мечтае, да натхва и напруга соя дух, за да роди такъв един силен и смел синачага, който да го избави от смъртта, като я победи. . . .

И то ражда: Буда, К а н ф у ц и я, Заратустра, Мойсея, Соломона, Давидъ, пророците, Св. Иоана Кръстителя, — сè синове челоуечески, сè велика ии на духа, сè рожби на казаното напрежение, на казания напжн на челоуеческия дух. Но . . . те не били години за целта: липсвало им е нещо, силата им е била недостатъчна, имало още нещо да се желае; потребно било още напрежение, по-силен напжн. . .

То го направило. И родило Исуса Христа! . . .